

kommer man altsaa til at bygge noget mindre i Høiden og til at udvide det ubebyggede Areal, vil Følgen deraf blive, at man tvinger Folk til at bygge et mindre Antal Boliger paa det samme Gladerum, hvilket igjen vil bevirke, at flere af Grundeierne ville faae Afsetning af deres Eiendomme, og altsaa vil Forslaget's Følge rimeligvis gaa i modsat Retning af, hvad den ærede Minister udtalte. Det vil komme Grundeierne i Almindelighed, eller i alt Fald det større Antal af dem, mere til Gode, end om man bliver ved det Bestaaende. Hvis det derimod er den ærede Ministers Mening, at der blandt disse Grundeiere kan udledes en Enkelt, som maatte kunne godtgjøre, at han ikke kan faae sin Grund solgt til saa høi Pris, som hvis vi beholdt den nuværende Ordning, skal jeg ganske vist indrømme, at noget Saadant vil kunne gjøres gjældende, men som jeg allerede tillod mig at bemærke forleden Dag, en saadan Indvending vil med Føje kunne anvendes mod ethvert sanitært Forbehold, mod enhver Forbedring af de sanitære Forhold i Kjøbenhavn. Det kan ikke undgaas. Jeg vil endog sige, at jeg tror at kunne gjøre Regning paa, at selv den ærede Justitsminister vil indrømme mig, at man ikke kan sætte nogen Bestemmelse ind i en Bygningslov, der under alle Forhold vil tilfredsstille enhver Grundeier, og hvis Indvendingen skulde drives til sine yderste Konsekventer, maatte det jo føre til, at man hverken satte Begrændsning for Bygningshøiden eller for Bygningstætheden. Først naar man gif saa vidt, var det afgjort, at der ikke kunde komme en eneste Grundeier og beklage sig over Vougivningen i denne Retning. Og saa vidt har man en Gang udtalt sig for, at man skulde gaa. Det var ved Behandlingen af Byggeloven af 1855. Der blev det udtalt af et par Næsten meget fremragende Medlem, at han fandt det rigtigt, at der slet ikke blev sat nogen Begrændsning i den Henseende. Men det Medlem, der udtalte dette, havde naturligtvis den Mangel, at han ikke havde en paa Praxis grundet Kjendskab til Byggeforhold, ellers vilde han ikke have kunnet udtale det. Den ærede Minister javner nu ikke et saadant Kjendskab til Bygningsforholdene, og jeg er overbevist om, at han heller ikke ønsker at gaa til en saa yderlig Konsekvent, men skal man ikke det, siger jeg, kan man ikke tage noget Forbehold eller prøve nogen Forbedring med Hensyn til Byggeforholdene, uden at det vil komme til at ramme en eller anden enkelt Grundeier, og uden at en eller anden af dem med en vis Berettigelse kan sige, at han paa en eller anden Maade er bleven mindre heldig berørt.

Forøvrigt skal jeg ikke opholde det ærede Thing med at komme ind paa de Ændringsforslag, som angaa disse, hvad jeg vil kalde mere tekniske Formaal, og som ikke synes efter den Diskussion, som er bleven ført om denne Sag, at have nydt nogen overdreven stor Interesse. Men der er dog enkelte Spørgsmaal, som jeg efter, hvad der i Dag er fremkommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Tvermoes), ønsker at sige et Par Ord om. Det er Ændringsforslagene til § 60, nemlig Nr. 84 stillet af mig og Nr. 82 og 83 stillede af Flertallet. Den ærede Minister udtalte forleden Dag, at han ikke kunde modtage mit Ændringsforslag uden, saa vidt jeg opfattede det, at give nogen Begrundelse deraf. Jeg kan ikke unblade endnu i Dag at være saa paatrængende at spørge om, hvorfor ikke, thi det er afgjort, at § 60, som den er affattet i det originale Forslag, kan saa at sige ikke benyttes. Den er paa andre Omraader ret respektabel, men i den Retning, at den ikke sætter en Begrændsning af, hvilken Størrelse Stalde maa have eller til hvilket Minimum de maa indskrænke det ubebyggede Areal, er den ubrugelig. Grunden, hvorfor den ærede Minister ikke kan modtage mit Ændringsforslag maa være den, at han har kastet sin Fortjærlighed paa Flertallet's Forslag. Jeg skal dog i den Henseende gjøre opmærksom paa, at Flertallet's Forslag forekommer mig næsten umuligt, thi efter det vil der, saa vidt jeg kan skjønne, næppe kunne opføres en eneste Stald indenfor Søerne, fordi der efter dette Forslag ikke vil blive Plads dertil. Det kan dog vistnok umuligt have været Meningen, at man ikke vilde gjøre det muligt at opføre Stalde paa et ved den gamle By saa nært Sted som Fæstningsterrænet. Hvad den ærede Ministers Udtalelser om Kontrollen angaar, er jeg den ærede Minister meget taknemmelig for hans delvise Tilslutning, og jeg kan herved udtale, at hvis jeg skulde være saa heldig at faae dem vedtaget, er jeg selvfølgelig villig til at imødekomme de mulige Forslag til Forbedring, som den ærede Minister kunde opstille til 3die Behandling. Jeg maa nemlig indrømme, at mine Ændringsforslag i denne Henseende nok kunne trænge til nogen Forbedring. Jeg skal dernæst tillade mig i al mulig Korthed at sige et Par Ord til det høitærede Flertal, og maatte jeg først maatte gjøre en lille Bemærkning om Betænkningen for at rette, hvad jeg maa kalde for en lille Misforstaaelse. De Herrer ville have lagt Mærke til, at Betænkningen for noget over Halvpartens Vedkommende omfatter en Motivering af et Ændringsforslag, der kunde have staaet der,